GREGORIUS MAGNUS
Admont, 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26120
Copyright: Admont, Benediktinerstift

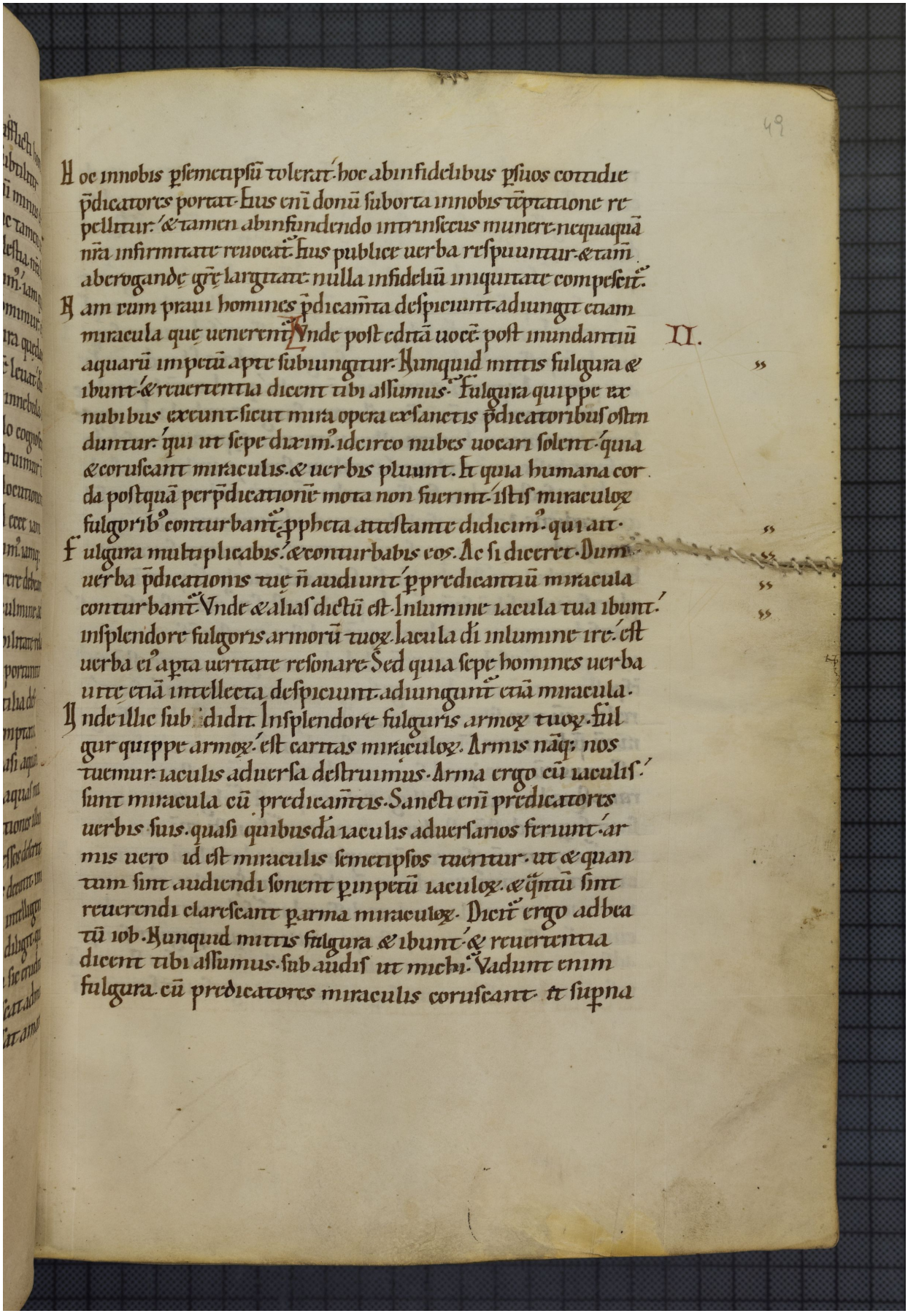

Hoc innobis ꝑsemetipsū tolerat. hoc abinfidelibus ꝑsuos cottidie
p̄dicatores portat. Eius enī donū suborta innobis tēptatione re
pellitur. & tamen abinfundendo intrinsecus munere. nequaquā
nr̄a infirmitate reuocat. Eius publice uerba respuuntur. & tam̄
aberogandę grę largitate. nulla infideliū iniquitate compescit.
Nam cum praui homines p̄dicam̄ta despiciunt. adiungit etiam
miracula quę uenerent. Vnde post editā uocē. post inundantiū II.
aquarū impetū apte subiungitur. Nunquid mittis fulgura &
ibunt. & reuertentia dicent tibi assumus. Fulgura quippe ex
nubibus exeunt. sicut mira opera ex sanctis p̄dicatoribus osten
duntur. qui ut sepe diximꝰ. idcirco nubes uocari solent. quia
& coruscant miraculis. & uerbis pluunt. Et quia humana cor
da postquā per p̄dicationē mota non fuerint. istis miraculoꝝ
fulgoribꝰ conturbant. ꝓpheta attestante didicimꝰ. qui ait.
Fulgura multiplicabis. & conturbabis eos. Ac si diceret. Dum
uerba p̄dicationis tuę n̄ audiunt. ꝑpredicantiū miracula
conturbant. Vnde & alias dictū est. Inlumine iacula tua ibunt.
insplendore fulgoris armorū tuoꝝ. Iacula dī inlumine ire. est
uerba eiꝰ apta ueritate resonare. Sed quia sepe homines uerba
uitę etiā intellecta despiciunt. adiungunt etiā miracula.
Vnde illic subdidit. Insplendore fulguris armoꝝ tuoꝝ. ful
gur quippe armoꝝ. est caritas miraculoꝝ. Armis nāq; nos
tuemur. iaculis aduersa destruimus. Arma ergo cū iaculis.
sunt miracula cū predicam̄tis. Sancti enī predicatores
uerbis suis. quasi quibusdā iaculis aduersarios feriunt. ar
mis uero id est miraculis semetipsos tueritur. ut & quan
tum sint audiendi sonent ꝑ impetū iaculoꝝ. & q̄ntū sint
reuerendi clarescant ꝑ arma miraculoꝝ. Dicit ergo ad bea
tū iob. Nunquid mittis fulgura & ibunt. & reuertentia
dicent tibi assumus. sub audis ut michi. Vadunt enim
fulgura. cū predicatores miraculis coruscant. et supna